

Folketinget forandrede Lovforslag om Indkaldelse og Omhytning af Obligationer, som henobre til Kongerigets hørlige Statsgjeld. Andre stillede Forslag om at vende tilbage til det oprindelige Udkast, hvilket vedtages, og da Folketinget nu også i dag, sjældst ikke uden Modstand uavslig fra Escherings Side, er indgået herpaa, ville alle Kongelige Obligationer efterhaanden komme til at lyde paa Ihændehavere, blive forsynede med Rentecoupons og afrundede til Summer paa hele hundrede Rigsdaler. — Statsrevisorernes Beretning om Statsregnskabet 1856—57 har været til 1ste Behandling, og gav Anledning til en Debat, der fornemmelig dreiede sig om Kongerigets og Monarchiets Forhold ligeoverfor den grønlandse Mission og Handel, men Udbrytet af samme var ikke stort, da der ikke fremkom Noget, som virkelig kunde bidrage til at klare Bankselsighederne ved at skille ad og endeligen afgøre, hvad der maa betragtes som henbørende under Rigsdagens og hvad under Rigssraadets Omraade. — Thinget har forsøgt havt fuld Anvendelse for sin Tid ved 2den Behandling af Lovudkastet angaaende Brandvesenet og Bygningssagen paa Landet, til hvilken der deels af Udvælget, deels af enkelte Medlemmer var tilfældet 132 Gudsbyringsforslag, der imidlertid alle vedrørte Detaljer, som Pladsen her ikke vil tillade os nærmere at omtale. — I Folketinget har Eschering indbragt et Lovforslag om Ophævelse af den Bestemmelse i Forordn. af 26de Januar 1821, der kræver juridisk Examens som nødvendig Betingelse for Adgangen til visse bestemte Statsembeder. Sjældst han selv gav den Erklæring, at han ikke var imod Adgangs-Prøve overhovedet uden imidlertid i Tieblippet at kunne foreslae nogen anden og bedre, sjældst hele hans Udvilting i højeste Grad røbde hans bejunderlige Mangel paa Logik, gik Forslaget til 2den Behandling med overvejende Majoritet. — Major Müllen har ikke kunnet glemme, den mindre blide Medfart, som blev ham tildeel ved sidste Valghandling i Ringsted, og til Straf for Ringsted og Skæl og Advarsel for andre Ligesindede har han foreslaet Folketinget at flytte Valghedet bort fra Byen tættimod det Princip, som med Hensyn til Henlæggelsen af Valgstedet til Kjøbæderne er gennemgaaende i Valgloven. Hans Lovforslag blev imidlertid forkastet, og selv J. A. Hansens Understøttelse og Escherings Neutralitet kunde ikke holde det ille til 2den Behandling. — Af vigtigere Lovforslag har egentlig kun et været under Discussion, nemlig Lovforslaget om Asshændelse af nogle Kirkers og beneficeret Bøndergods; Loven har nu erhobt en meget betydelig Udvilting, idet man siger som ifor har medtaget offentlige Stiftelsers Gods. — Lovforslaget om Erkæringers Meddelelse til Ansøgere og Klager er endelig vedtaget af Folketinget, men hvorvidt Landstinget vil indgaae paa samme, tor vi tro ikke ausees for meget trodsomt. — Forsøgt har Ugen været rig paa Amtsdeleger om Forspørgsler til de forskellige Minister.

I den slesvigiske Stænderforsamling har Commissarius opført en Skrivelse fra Ministeriet for Slesvig, hvorved det tilhænges Stænderne, at Regjeringen ikke kan tage Hensyn til de vedtagne Anbragender om en større politisk Frihed for Landet, saaledes Majoriteten i Forsamlingen ikke ønsker paa, ved alle mulige Midler at opnåde Befolknings, isedesfor i Fællesstab med Regjeringen at arbeide paa Fremstillingen af Love og paa Indforelsen af Foranstaltninger, som kunne fremme Landets Udvilting og sande Bel. — Skrivelsen antyder tillige, at de politiske Bestræbelses foreløbig maae rettes paa Udjevnelsen af de Utligheder, som med Hensyn til Nydelen af de borgerlige Rettigheder endnu bestaae i Slesvig, samtidig paa Ophævelsen af de Privilegier og særlige Rettigheder, af hvilke enkelte Klasser af Befolknings ere i Besiddelse. — Fremdeles maa enhver Tank om nærmere Forbindelse med Sydslesvig gennem Holsteen for bestandig opgives. — Forhandlingerne om Adresseudkastet til H. Majestet ere efter Commissarius's Forlangende standfæste af Formanden, men der findes idelig Lejlighed til at komme tilbage paa de i samme fremsatte Fordringer, og Majoriteten holder Discussionen igang ved Tag for Tag at inddrage nye specielle Forslag om Ophævelse af en eller anden for den ubehagelig Foranstaltung fra det sidste Daaar, saaledes at den halve Session nu er endt, uden at der i Virksomheden er fremmet en eneste Sag af positiv Betydning for Landet. — Misforniselsen hermed begynder dogaae paa enkelte Steder at røre sig, og det staaer til at haabe, at det af Bvere Sønderborg og Haderslev givne Exempel vil finde Efterligning, naar disses Communalbestræbelses i Anledning af en Opsordning om at slutte sig til et Andraget til den slesvigiske Stænderforsamling om, at det for Fremtiden maa paalægges de Næringsdrivende, som erholde Tilladelse til at nebstætte sig paa Landet i Nærheden af Kjøbæderne, at udrede et Bidrag til vedkommende Kjøbstadskafe, enstemmigen have vedtaget, at de ikke ville henvende sig til Stænderforsamlingen i Flensborg, fordi denes factiske Majoritet gennem flere Sessions er optaadt paa en Maade, som aldeles børsvær den Landets Tillid. — Denne gaaer imidlertid usortebent sin Cours, og ifolge Telegram til Berlingske Tidende syntes man end yderligere at ville stille Sagen paa Spidsen; Thomsen Oldesworth skal nemlig efter samme have indbragt Forslag om, ogaae at sætte Hall under Anklage for sin Embedsførelse i den korte Tid, han i Aaret 1856 fungerede som slesvigist Minister. — Et af Majoritetens og Adresseudkastets Medlemmer, Matthiesen fra Hoier, har havt det Uheld at blive suspenderet fra sine Bestillinger som Naabmand i Frederiks Koog og Herredsfældmægtig i Høier

Sønder Herred, hvilken Suspension er en Folge af den alt stedfundne Uundgængelighed i en Sag, som det Offentlige har anlagt i Anledning af flere begaede Ulovligheder med Hensyn til Indtægterne af Horlandet ved Hoier. — Paa en Forspørgsel i Stænderforsamlingen om, hvorledes det forholdt sig med Indforelsen af den nye Matricul, har Commissarius svaret, at der ingen Udsigt er til, at der med det Forste fra Regeringens Side vil fremkomme noget Lovforslag i denne Retning, efterdi Omkostningerne kunne anslaaes til ca. ½ Mill. Rdtr. — Da denne Sag alt længe har været forberedt, og desuden i mange Henseender maatte blive et stort Fremstykke ved at bringe Slesvig's forvirrede Jordstyldættning i Orden og Samling med Kongerigets Bonitering, kan man ikke andet end tillage, at Tanken om Planens Førstehed ikke er udsat paa ubestemt Tid.

Den i Frankfurt for de høllesteiske Antigener nedsatte forenede Committee har afgivet en ny Indstilling til Forbunds-dagen, hvis endelige Vedtagelse er anset til den 8de i næste Maaned. — Den gaaer ud paa, at der tilhænges den danske Regjering, at man bestandig savner Opfyldelsen af de ved Forbundskonventionen af 11te Febr. 1852 fastsatte Forpligtelser, men at man foreløbig vil fratænde Forbundskonventionen, saaledes Kundgi. af 28de Jan. 1852 for Fremtiden ene vil blive betragtet som Retten for Adskillelsen mellem fælles og særlige Antigener, og saaledes ingen Lov ogaae i Fællesantigener, nævlig Finantsager, under den midlertidige Tillandt udkommer for Hertugdommerne Holsteen og Lauenborgs Wedkommende, uden at være drøftet og vedtagen af Hertugdommernes særlige Stænder. — Man indgaaer fremdeles paa Regjeringens Forslag, om at sammenkæde Delegerede fra Rigets forskellige dele for at raabslaae om en definitiv Ordning af Fællesforsatningen, men kun paa den Betingelse, at de Delegerede vælges af samtlige Landsdeles Specialrepræsentationer. — Disse Fordringer ere, som man kunde vente, i den Grad opskruede og overudsigte, at ingen som helst dansk Regjering kan tanke paa at indtrænde samme; thi en saadan Indrommelis vilde være eunuchsbydende med et Afskald paa Danmarks Selvstændighed og en Opgivelse af Alt, hvad vi have hjælpet for siden 1848 deles paa Valgpladsen og deles gennem trækkende diplomatiske Forhandlinger.

Det d. 24. Febr. dannede nye Ministerium bestaaende af: Geheimeratsraad Hall, Conseilspræsident og Udenrigsminister; Contreadmiral Steen-Bille, Marineminister; Generalmajor v. Thesstrup, Arbejdsmønster; Kammerherre Wolff-Hagen, Minister for Slesvig; Conferentsraad Raaschouff, Minister for Holsteen og Lauenborg; Bislop Monrad, Kultus- og ad interim Indenrigsminister; Statsraad Casse, Justitsminister og Statsraad Fenger Finantsminister.

Udlandet.

Det er et godt Tegn for et Lands Politik, naar denne hovedsagelig dreier sig om et Budget og en Handelstraktat. Det er ulige fundere for Folket, at den politiske Interesse concentrerer sig om Antallet af Taxifaster, om Beskatningens Modus, om hvormange Skilling hver Borger skal betale af Rigsdaleren i Indkomstskat, om hvorledes hans Vin og Thee fortelles, end at blive holdt i en mellem Feber og Søvhed afværlende Tillandt med Hensyn til sin politiske Existens, sin Nationalitet, sit Liv som et uafhængigt og ejendommeligt Folk.

Storbritanniens Legislatur træffes ikke af Frygten for Tabet af Irland eller for Skotlands Deling eller Inddragelse under en fremmed Nationalitet; det irske Midderstæb intrigerer ikke i Paris eller Petersborg; og de skotske Stænder tage ikke Parti for det franske Sprog. Men det hele Folk, med den lovgivende Magt i Spidsen, samler sig om finansielle Reformer, om Toldsystemets Simplification, og om Midlerne til at foruge Ophævelsen i Handel og Velstand, med andre Ord om Midlerne til at bevare og fremme Landets Storhed og fremme Folks Lykke. Vel ere Finants-, Told- og Handelsforsøgsmaal nærmest rettede paa den materielle Velvære, men demte er hos Nationen i endnu højere Grad end hos Private Betingelsen for den aandelige Sundhed, og der, mere end hos den Enkelte, gælder Ordsproget: "at en tom Sak ikke kan staae opret."

Medens det øvrige Europa ventet nye politiske Emotioner af det Italienske Spørgsmaal, medens Engleter sig til nys Uroligheder, fordi Paven er stædig, en Anden fordi Napoleon III har et godt Øje til Savoien, lægger den britiske Finantsminister, Hr. Gladstone, Bislag paa Englands udeelte Oprørtsfærdighed ved sit driftige Finantsforslag, hvori han, isedesfor at føge Dækning af det ved forsgede Rustninger fremkaldte Deficit i nye Toldforhøjelser, ikke blot ikke foreslaer nogen straf, men tættimod afskaffer mange af de bestaaende, og deriblandt ei alene dem, som den nye Handelstraktat med Frankrig har frøget, saasom Tolden paa Vin, Cognac og Silkevarer, men desuden adskillige andre, saasom Told paa Tømmer, Egg, Smør, Corinthian o. a. Hr. Gladstone gaaer driftig videre paa Frihandelens Bane, udtales sin Fordomme dom over den indirekte Beskatning i det Hele taget, og erklærer at det ene rette Princip er, saameget som muligt, at foruge den nationale Velstand, for derpaa at beskatte Indtægten

directe, hvilket han ogsaa gjør idet han ansetter Indkomstskatten til 10 Pence pr. Pond Sterling, eller noget over 4½ af enhver Indtægt over £ 150. Ved Siden deraf udvider han Stempelafgiften og foreslaer at oppebære en Penny i Bærepenge af hver Pakke Gods, som ind- eller udføres. Det er uvist, hvorvidt Hr. Gladstones Finantsforslag vil faae Majoritetet i Parlamentet, men ialtfald har det ved sin Driftighed og sin Sindrighed, samt ved det tilgrundliggende Princips Sandhed og Rigtighed overrasket selve Oppositionen, som desuden, efter al Sandhedspræstighed, vil vente med alle alvorlige Angreb, indtil den nye Reformbill er Underhuset fremlagt, og dette har bundet sig til at fremme en saadan.

Ugens politiske Nyheder.

Sverig og Norge.

Statsudvalget har bevilget 181,000 Rdl. Rgm. til et nyt Fyr paa Skænes sydvestlige Kyst.

Følge „Aftenbladet“ bestaaer Kong Oscars personlige Formue af faste Ejendomme i Sverig til en Værdi af 156,450 Rdl. Rgm. og af Effecter til en Værdi af 2,342,998 Rdl. Rgm., samt i Norge i Alt til 102,930 Sp.

Efter Fortyldende skal der sendes en Escadre bestaaende af fire Drøgsfæibe til Trondhjem, hvor Kroningen skal foregaae i August Maaned.

„Fædrelandet“ meddeler, at der paa Eidsvoldsgalleriet er opnøgnt et Maleri, hvorpaa den nuværende Konge af Danmark er afbildet som Dreng, spillende Hjerboldt. Da Prinds Christian Frederik aabnedt Rigsforsamlingen paa Eidsvold, var dette Portræt af hans Son aabragt blandt Decorationerne; senere blev det fort til Danmark, men er nu ved Mellemkomst af Kong Carl som Kronprinds, sjællet Eidsvoldsgalleriet af Kong Frederik den Sjyende.

Frankrig.

Moniteurne af 20de Februar offentliggjør en Rundskrivelse fra Culmusministeren til alle Frankrigs Erkebisopper og Bisopper, i Anledning af Agitationen til Guist for Pavens verdslige Magt i Romagna. Culmusministeren stiller sig paa det samme Standpunkt, som Herr Thourouet har inddaget i sit Circulaire til Frankrigs diplomatiske Agenter. Efterat have udvillet, at Streiden mellem Kejserens Regjering og Høfset i Rom ikke dreier sig om religiøse Spørgsmaal, men udelukkende om verdslige Interesser, fordrer han med Bestemthed, at den franske Geistigheds Ledere skulle benytte deres Myndighed til at bringe de Medlemmer af denne Geistighed, hvis Ivær for Pavens Sag har forledet dem til at trødse Regjeringen, tilbage paa Pligtens Vej.

I en Feuilletonartikel i den officielle Tidende „Opinion nationale“, underskrevet af Edmond Abou, siges der, at hvis Preussen udvider sine Grendser og indlemmer de tilgrændende protestantiske Stater, vilde Frankrig ikke have noget at inndeude mod denne store og heldbringende Revolution; men Frankrig vilde ikke kunne umblade at betenke, at et forstørret Preussen vilde være en farligere Nabo for det. „Vi vilde se os nødsaget til at lække vor Øer og minde Europa om, at Rhinen er stabt til at flyde mellem Sydslesvig og os. Det er en geographisk Sandhed, som vi ikke harde Net til at glemme, men som vi ville være saa discrete at fortælle, saaledes som Sydslesviags Kort forbliver uforandret.“

Storbritannien og Irland.

I Overhuset paastod Lord Derby, at man ikke var i stand til at discutere Handelstraktaten, der var blevet afdækket med Hemmelighedsfuldhed og Overlelse. Han mindede om, at Pitt behændigt fuldstændigt den Tractat, som blev afdækket under hans Ministerium. Lord Derby tilføjede, at den nærværende Tractat var upopulær i Frankrig.

Lord Grey svarede, at Pitt alene havde underhandlet med Frankrig, medens den her omtalte Tractat indbefattede hele Verden. Lord Gore nærede frygt for, at England inden to Aars Forløb vilde side Mangel paa Kul.

I Underhuset har Ministeriet vundet en betydelig Sejr, idet et Ændringsforslag af Disraeli, der gik ud paa, at Huset ikke skulle discutere den i Handelstraktaten forudsatte Forringelse af Toldsatserne, forend det havde billigt selve Tractaten, blev forladet med 293 Stemmer mod 230.

Sydslesvig.

I Wien confiserede man i Löbet af de sidste Dage ikke mindre end tre Woiser, nemlig „Morgenposten“, „Tremdenblatt“ og „Forstadsavisen“. Grunden dertil skal have været, at disse Blad have optaget en Artikel af „L'Indépendance Belge“, hvori det berettes, at de Øer, som Fæstningsmandag fæsttes om i Paris, havde saat Navn af: Solferino, Magenta, Palestro, Zürich og Villafranca.

En kejserlig Forordning af 21de Februar giver Østerrejke Ret til at erhverve Landeindomme næsten overalt i Østerrig.

Italien.

I Neapel er Justitsministeren Gallotti død, og Herr Rosica har afløst ham. To hundrede Underofficerer og Menige af General Pianellis Hær ere føngslede af politiske Grunde. Man taler tillige om, at der i Neapel skal være opdaget en Sammenværgelse mod de Franskes Keiser.

I Piemont fortsættes Rustningerne med formet Ivær. Krigsministeriet udfolder den største Virksomhed og har opført 6000 Heste i Frankrig, for at completere Cavaleriet, medens det tillige oplyber Baaben og Krigssornsdæbber i andre Lande.